

૩૨૧૦.

૩૨૧૦

સિદ્ધાંતસારની ઢાળો.

સમક્ષિત સાર સહિત*

— ❀ ❀ ❀ —

છપય છંદ.

પથરકો પાપાણ શિલાવટ ખેદિ લાયો,
ધડયા સિંહ ઓર ગાય એક પ્રભુ પધરાયો;
ગાય દેવે જો દુધ ઉઠકર કેશરી મારે.
દોનું બાતા સલ્ય હોય તો પ્રભુ નિસ્તારે;
કારણુ તિનું સારિખા ફિર કારણુ મત જોય,
માનિ વચને છયે અસલ્ય તો એક સલ્ય ક્યું હોય. ૧

— ❀ ❀ ❀ —

જૈનધર્મી ભાઈઓને વારતે

છપાવિ પ્રસિદ્ધ કરનાર એક શ્રાવક.

અમદાવાદમાં

“સમશેર બાહાદુર” છાપખાનામાં સ્વયંભાઈ

રાયચંદે છાપી.

સંવત ૧૯૪૪

સને ૧૮૮૭

કીંમત ૩૦-૨-૬

સિદ્ધાંતસારની ઢાળો.

સમકિત સાર સહિત*

— ❦ ❦ ❦ —

॥ ૬૬ ॥

ચરણ કમલ ગુરુ દેવતા ॥ નમિયેં વારંવાર ॥
સમકિતને મિથ્યાત્વનો ॥ વિવરે કહું વિચાર ॥ ૧ ॥

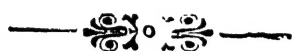
॥ ૬૭ ॥

આદર છવ ક્ષમા ગુણ આદર ॥ એ દશિ ॥
વીરતણા નિર્વાણ સમયથિ ॥ પ્રસર્યો ભસ્મ પ્રચંડ ॥
ભૂષ્ટાચારી મલિને માંડયો ॥ પ્રતિમાનો પાખંડ ॥
હિંસા ધર્મી ભારી કરમી ॥ ૧ ॥
સાવરથી નગરી આલેખી ॥ ઠવણ નિક્ષેપો ઠાણ ॥
ગોસાલાના એહ કેડાયત ॥ તિણમે ફેરમજાણ ॥ હિં ૦ ૨
મેતિષ નીમિત તણી જિવાઈ ॥ હણે સાધુના પ્રાણ ॥
સચિત આહારને ઉદક ભોગવે ॥ પાલે નહિ પચ્યાખાણ ॥ હિં ૦ ૩
સાધુને દુઃખ દેતાં ન દરે ॥ માને સ્વભાવે મોક્ષ ॥
કરવો નહી કરણીનું ॥ ગોશાલા મતિ કેખ ॥ હિં ૦ ૪

સુયગડાંગ ઉવવાઈ સૂત્રે ॥ શ્રાવક ગુણ વિસ્તારજી ॥
 દેહરા પ્રતિમા કિહાંઈ ન કહ્યાં ॥ તો પૂજે કીસ્યે પ્રકારજી ॥ હિંં ૦૫
 રાજગ્રહી ચંપા હથિણાપૂર ॥ દ્વારકા સાવરથિ જાણજી ॥
 તુંગિયાને આલંભીયા નગરી ॥ તિહાં નહિ દેહરાના ઠાણજી ॥ હિંં ૦૬
 અમલકંપા ને વસી અયોધ્યા ॥ વનિતા મથુરા જાણજી ॥
 યક્ષ તણાં દેહરા તિહાં ભાંખ્યા ॥ નહિ જિન દેહરા ઠાણજી ॥ હિંં ૦૭
 આગે સાધુ શ્રાવક હુઆ ॥ કિણે ન કરાયા ચૈતજી ॥
 સંધ ન કાઢ્યો જિણુ વંદણને ॥ લાભ હુવેતો કેતજી ॥ હિંં ૦ ૮
 પથર પિતલના દેવ ઠરાવ્યા ॥ જિન ગુણની નહિ ગંધજી ॥
 ભૂટાચારી ગુરુપિણુ નિરગુણી ॥ શ્રાવક તે પિણુ અંધજી ॥ હિંં ૦૯
 મુલે લઈને વેપ પેહેરાવ્યા ॥ હાથે ઝાલ્યા દંડજી ॥
 તરણુ તારણુ ગુરુ નામ ધરાવે ॥ કાગા નાગા કંડજી ॥ હિંં ૧૦
 ગરભ ગણાયે પંચેન્દ્રિય મારે ॥ હાથે કરે હલાલજી ॥
 જૌતમની ગાદી લઈ બેઠા ॥ કુકર્મ કરે કંગાલજી ॥ હિંં ૧૧
 ચારિ જરી કરતાં ચાલે ॥ બોલે મોટા જુઠજી ॥
 પરિગ્રહ રાખે રાત્રે રાંધે ॥ મારે માણસને મુઠજી ॥ હિંં ૧૨
 કેસ કાંકસી અંતર સિંધે ॥ અંજન મંજન અંગજી ॥
 આવે પાન દાંત રંગાવે ॥ પ્રતકિયા સહુ ભંગજી ॥ હિંં ૧૩
 નિરગુણુ દેખી કોઈ ન માને ॥ લાગ્યો શોક પ્રચંડજી ॥
 તવ નિરગુણિ પ્રતીમાનો ઓઠો ॥ પસાર્યો પાખંડજી ॥ હિંં ૧૪
 કરિકાથીઆ હુવા કાપડી ॥ ઢાંક્યા કુવા સમાનજી ॥
 રંડી જાત તણા બહુ રાગી ॥ છાના પરીગ્રહ વાનજી ॥ હિંં ૧૫
 અનયુથીકન કરે અસવારી ॥ સૂત્ર ઉવવાઈ માંહીજી ॥

સાધુ કહાવે ડાહીએ બેસે ॥ તેતો સાધુ નાહીજી ॥ હિં' ૧૬
 આધા કર્મી આહાર કરાવે ॥ તેડે તિણુ ધરે જાયજી ॥
 ધર્મ લાલની બોલી બોલે ॥ લોકા લુટી ખાયજી ॥ હિં' ૧૭
 સ્ત્રી સહીત ઊપાશ્રય સેવે ॥ જ્ઞાન પંચમિની રાતજી ॥
 જ્ઞાન જાત્રને રાત્રિ જગાડે ॥ ઘણી કરે સીલની ધાજીજી ॥ હિં' ૧૮
 તપ જપ આયંબિલને એકાસણુ, નહિ આતાપના મુલજી ॥
 પાપ શ્રમણુ ખાઈ રહે પડિયા ॥ થયા બોકડા થુલજી ॥ હિં' ૧૯
 ચારિત્ર અણુસણુ છેલુડા સુધી ॥ પંચમકાલ પર્યંતજી ॥
 ઉદવેગી કહે આજ ન થાયે ॥ ભુષ્ટિ ધાલે બ્રાંતજી ॥ હિં' ૨૦
 ટીકા ચૂરણુ ચરિત્ર મુણાવે ॥ ઢાંકી દીયા સિદ્ધાંતજી ॥
 જોગ વહ્યાની આંટી પાડે ॥ એ મીથ્યાત્વ એકાંતજી ॥ હિં' ૨૧
 ભસ્મગ્રહની સ્થીતિ ઉતરી ॥ વરસદાય હજારજી ॥
 દયા ધર્મ જાગ્યો દીપતો ॥ મિટ્યો મિથ્યાત્વ અંધારજી ॥ હિં' ૨૨
 સાચા સૂત્ર તણે અનુસારે ॥ મારગ પાળે સાધજી ॥
 પંચ મહાવ્રત ધારિ પુરા ॥ જાણ પ્રવિણ અગાધજી ॥ હિં' ૨૩
 અણુ આચારિ જે ઉદવેગી ॥ કરે સાધુસું દ્વેષજી ॥
 મૂલ સિદ્ધાંત નવાંચે મુરખ ॥ પ્રકરણુ જોડ્યા પેખજી ॥ હિં' ૨૪
 કલ્પ સૂત્ર સેતુંજી મહાત્મ્ય ॥ જુઠ્ઠા ગ્રંથ બણાયજી ॥
 યાત્રા પૂજા લાલ બતાવે ॥ મુરખ મુણી ભરમાયજી ॥ હિં' ૨૫
 રાય પ્રદેશી દાનજ દીધો ॥ શ્રણીક પડહવજાયજી ॥
 કુણુ કીધી ધર્મ દલાલી ॥ કિણુહિન ચેત્ય કરાયજી ॥ હિં' ૨૬
 સંખ પોખલી રાય ઉદાઝ ॥ અરણુકને આનંદજી ॥
 દહુરા પ્રતિમા કિણુહિન કીધા ॥ ફેંકટ રચીયો ફંદજી ॥ હિં' ૨૭

સાતે ક્ષેત્રે ધન વવરાવે ॥ મરતાના દયે માલજી ॥
 સૂત્રમાં એરીત નહિ છે ॥ ચોડે ઊંધો ચાલજી ॥ હિં ૨૮
 શ્રીભરતેશ્વર બાહુ બલજી ॥ શ્રીશ્રેયાંસ કુમારજી ॥
 હલધર કેસવ કોણીક રાજ ॥ લાગ્યા નપ્રતિમા લારજી હિં ૦૨૯
 ખરેા કરી ઝાટયો મત ખોટો ॥ વિસ્તાર્યો વિદેશજી ॥
 ખોટી સાખ દીધે સૂત્રની ॥ અખસુણ્ણો ઉપદેશજી ॥ હિં ૦ ૩૦

૬૫ ૬ જી

તુઝ આણાસિર વહિયે ॥ એ દશી ॥

જંધા ચારણને જંધ વલગે ॥ ચેધયવંદેઆ તેહ ॥
 પિણતિહાં કુટનહિ સિધાયતન ॥ ભાંજે એ શંદહરે ॥
 મમતી કાંરેઊસૂત્ર પરપો. ॥ ૧ ॥
 ઠાણાયંગે માનુષોત્તરને ॥ કહિયા ચ્યારજી કુટ ॥
 સિધાયતન વિણ પ્રતિમા ક્યાંથી ॥ મૂરખ ભાંજે જીઠરે મં ૨ ॥
 રૂચકદ્વિપેપિણ ન કહ્યા સિદ્ધાયતન ॥ તેા પ્રતિમા કિમ હોય
 નંદિશ્વર દ્વિપેછે પ્રતિમા ॥ વંદણ સરિખો જોયરે. મં ૩ ॥
 જિહાં સમોસરે મુનિવર ખેરે ॥ ચોવી સંઘવ થાય ॥
 તેમાં બહુચેધય જિનવરને ॥ વાંઘે સંકા જાયરે. ॥ મં ૪ ॥
 દિવસાગર પન્નતી ભાંજ્યો ॥ ધણગિરિખારે કુટ ॥
 તે પિણ વ્યંતર દેવ અધિગિત ॥ સિદ્ધાયતન કહે જીઠરે મં ૫
 વલી વિરાધિકવિણ આલોળ્યા ॥ જંધાચારણ આપ ॥

જીવ હિંસાધમ કાળે ન ગિણી ॥ તોચેધ્યવાંદ્યાનાપાપરે મંદુ
 દુપદિયે જિન પ્રતિમા પુણી ॥ તે કિહા જિનનિ હોય ॥
 કેણે કરાવી તે પણ ભાખો ॥ કહો યથાર્થ જોયરે મં ૭૧
 જો જીનવરની પ્રતિમા હોવે ॥ તોએસીફરસે કેમ ॥
 માર પીછિ જિનવરને ન હુવે ॥ વસ્ત્ર ન પહેરે એમરે મં ૮૧
 જે ઘરમાં મઘ માંસનિપાવે ॥ તિણુધર પ્રતિમા કેમ ॥
 માતપિતા મિથ્યાત્વજાણો ॥ દુપદિ કેરા એમરે મં ૯૧
 કેતલા વરસની મોકલ રાખી ॥ વ્રત લેવાને વાર ॥
 પાંચવર્યા એલેખેદ્રૌપદી ॥ નહિઆવિકા વ્રતધારરે ॥ મં ૧૦૧
 તિવ્રમોહનિ કર્મ ઉદયથી ॥ નિયાણા ફલતાસ ॥
 મિથ્યાતણી થમ દ્રૌપદી નારી ॥ સમકિતનો પિણુ નાસરે મં ૧૧
 દ્રવ્ય પ્રત્યય ભવ પ્રત્યય ॥ ભેદ નિયાણા છે દાય ॥
 દ્રૌપદિને વંછિત દ્રવ્ય મિલિયો ॥ પુરો નિયાણા હોયરે મં ૧૨
 કેડે સમકિત વ્રત જે પામિ ॥ તેહનો નહિ અટકાવ ॥
 ભવપ્રત્યય વાસુદેવ ચક્રીને ॥ રહેજીવ્યાલગે ભાવરે મં ૧૩
 આખા ભવમાં ફરિને ન પુણી ॥ કષ્ટ પડ્યો જખ આય ॥
 પન્નોત્તર ઘર તપસ્યા કીધી ॥ પ્રતિમા પુણી નાયરે ॥ મં ૧૪
 નહાવાના ઘરમાંહિ નાગી ॥ નહાઈ દ્રૌપદી નાર ॥
 બલિ કર્મ શખ્દે શું પૂજ્યો ॥ પછે વસ્ત્ર સિણુગારરે ॥ મં ૧૫
 કોણિક સરિખા ભક્ત સિરોમણી ॥ બલિ કર્મ નહિ તાસ ॥
 બલિ કર્મ જિન રખિયા કેરો ॥ ઉછાલ્યો આકાસરે ॥ મં ૧૬
 કાગ પંખીને કંઠો બલિ ભોજી ॥ પૂજા અર્થ ન થાય ॥

અકલાણા તવ હિંસા ધર્મી ॥ અધો ગોથા ખાયરે ॥ મં ૧૭
 કોણીકે ભક્તિ કરી છે જિનની ॥ તેમ કરો સખ કોય ॥
 અધારીનો આરંભ કીધો ॥ તે નિજ છંદે જોયરે ॥ મં ૧૮
 ઘુલ પાણિને ધૂપ દ્રવ્યદિક ॥ મું આઠ્યું પ્રભુ કામ ॥
 એ સોભા સંસારી કેરી ॥ નહિ જિનવરને નામરે ॥ મં ૧૯
 અન્ય તિરથીએ ચૈત્ય ગ્રહ્યા તે ॥ આનંદ વંદે નાય ॥
 ચૈત્ય અર્થ ઈહાં પ્રતિમા હોવે તો ॥ બોલવો દાન ન થાયરે મં ૨૦
 સ્વતિરથીના ચૈત્યને વાંદે ॥ તેહનો પાઠ ન કોય ॥
 ગોસાલાદિક દંસણ વાવન ॥ કિહાં નિષેધ્યા સોયરે ॥ મં ૨૧
 સ્વમતિના ગુરુ દેવને વાંદે ॥ અન્ય દેવ ગુરુ ટાલ ॥
 અન્ય તીરથી ગ્રહ્યા ચૈત્યમાં ॥ વાવનગાદિયા ઘાસરે ॥ મં ૨૨
 અન્ય ગ્રહ્યા તે ચૈત્ય ન વાંદે ॥ તો સ્વમતિના ચૈત્ય ॥
 આનંદને સહિજે વંદાણા ॥ કોઈ મુરખ ઈમ કેતરે ॥ મં ૨૩
 પર પાખંડીનો સંગ પ્રસંસા ॥ વરજે સમકિતવંત ॥
 તો સ્વમતિના નિન્હવાદિકને ॥ સહિજે વંદન નહુંતરે ॥ મં ૨૪
 ઈમહિજ અખંડને અત્રિકારે ॥ ચૈત્ય અથ મુનિરાજ ॥
 અરિહંત દેવ તે જિન માર્ગના ॥ એ બેહુથી કાજરે ॥ મં ૨૫
 ચેઈય શબ્દ પ્રતિમાં કહો તો ॥ ગુરુનો પાઠ દિખાય ॥
 ચૈત્ય અને અરિહંત એ બેહું ॥ તેતો દેવ ગણાયરે ॥ મં ૨૬
 આરનિક્ષેપા મુઠ ચરચે ॥ વંદનિક કહે ચાર ॥
 તોત્રરપભોશાંતો નામે નરને ॥ વંદા નકાંય વિચારે ॥ મં ૨૭
 દ્વિપ સમુદ્ર અસંખ્યાત જિન નામે ॥ પિણુ વંદનિક ન થાય
 ભાવનિક્ષેપો કેવલ પ્રગટે ॥ પુજે તેના પાયરે ॥ મં ૨૮

તીર્થકર ધરમેં જળ હોવે ॥ તિણ વેલા અણુગાર ॥
 નાણ સહિત પિણવંદના ન કરે ॥ બાહ્ય અસુધ વ્યવહારે મ૦૨૯
 મદ્વીનાથને અરણુક શ્રાવક ॥ ન કરિ વંદના કાંચ ॥
 મોહન ધરમાં છતા જાઈ ॥ વાંઘા નહિં મદ્ધિ પાયરે ॥ મ૦૩૦
 કૃષ્ણ પ્રતે કહ્યો નેમીશ્વરજી ॥ તુમ હોસો જિનરાય ॥
 દ્રવ્ય તીર્થકર જાણિ તેહને ॥ કિણહિન વાંઘા પાયરે ॥ મ૦૩૧
 ગઈ ચોવિસીમાં સમવાયગે ॥ વંદે કહું બહુ હામ ॥
 અનાગત કાલ તણા જિનવરને ॥ વંદેતુ નહિ નામરે મ૦૩૨
 વ્યંતર વિજય પોલિયે પુજી ॥ પ્રતિમા એકશે આઠ ॥
 સર્વ રીત સુરીઆલ તણી પરે ॥ સરિખો સૂત્રનો પાઠરે મ૦૩૩
 કેસી ગુરૂ પ્રતાપે પ્રદેસી ॥ પામ્યો શ્રાવક ધર્મ ॥
 દાનશાળા માંડી પ્રત પાલ્યા ॥ ન કર્યો ચૈત્યનો કર્મરે મ૦૩૪
 સંધ ન કાઢ્યો યાત્રા ન ગયો ॥ ન કરી પુજા કાય ॥
 ક્ષમા તણે પ્રસાદ સુધર્મે ॥ જઈ ઉપનો સૂર રાયરે ॥ મ૦૩૫
 સામાનિકનો કહ્યો સાંભળીને ॥ પ્રતિમા દાદા દાય ॥
 પુજી તિહાં કહું પુવિવંપછા ॥ ઇણ લવમેં હિત હોયરે મ૦૩૬

— ❀❀❀ —

॥ હાળ ર જી ॥

દ્રઢ સમકિત ધારી શ્રેણીક રાજ ॥ એ દેશી ॥
 પુવિવંપછા પેમ્યા પરલવ ॥ એહ અર્થ વિસ્તારોજી ॥
 ખંધકને આલાવે જીવો ॥ ભગવંદ સૂત્ર મોઝારોજી ॥

સુને ચિત સૂત્ર વાંચે મિથ્યાત્વિ ॥

૧

અમલકુંપામાં વીરને દેખી ॥ નમિ કરિ સ્તુતો ॥

તે પેચ્યાપર લોક તણા હિત ॥ બોલે પાઠહિ સૂત્રો ॥ સુ૦ ૨

સેવક દેવને સુરવર કહિયો ॥ જાવો જિનવર પાસો ॥

વંદણા કરજો નામ ગોત્ર કહિ ॥ મંડલ રચજો ખાસો ॥ સુ૦ ૩

જોજન પ્રમાણે મંડલ રચિયો ॥ સુરિયાલને આલિઆગો ॥

સુરવર આવ્યા જોવો કીધો ॥ પિણ ન કહ્યો જિનવર જોગો ॥ સુ. ૪

સુરિયાલે આવી જિન વાંઘા ॥ પૂછ્યા ખારે બોલો ॥

હું ભવ્ય અથવા અભવ્ય પ્રભુ ॥ મેટો ડામા ડોલો ॥ સુ૦ ૫

વિર કહે તું ભવ્ય પ્રભુ ॥ જાવ ચરમ આરાધો ॥

અભવ્ય ઈહાં ઉપજતાં જાણો ॥ મિશ્રિત ઠામ સંબંધો ॥ સુ૦ ૬

પ્રતિમા પૂજે હુવે સમ્યક્દૃષ્ટી ॥ એમ કહે છે નામો ॥

પ્રતિમા પુજને આવ્યો તો ॥ પુછણુરોર્યો કામો ॥ સુ૦ ૭

જન્મ મહોત્સવ શ્રીજિનવરને ॥ સચિત નિરંકલ દુલો ॥

આણિને આછવ નિપજવ્યો ॥ એ અપ્રતિની ભુલો ॥ સુ૦ ૮

સંયમ લીધો કેવલ પામ્યા ॥ શ્રીજિન સંજમ વંતો ॥

દુલ પાણી વૈકેય વરસાવ્યા ॥ રાય પસેણી કહંતો ॥ સુ૦ ૯

દેવ ગુરુ ધર્મકાજે હિંસા ॥ કરતાં પાપ ન કોયો ॥

તો કોહોલાપાકરેવંતિ કેરો ॥ અણુ કદિપત કિમહોયો ॥ સુ૦ ૧૦

સુરિયાલે નાટકનિ આણા ॥ માગિ જિનવર પાસો ॥

તખ ભગવંતે માનજ સાધી ॥ જાણી સુકૃત્ય નાસો ॥ સુ૦ ૧૧

અભણુ નાય કહુંછે પહિલો ॥ તેમાં વંદન સારો ॥

મંડલ કૃષ્ણી નિરકુસુમની ॥ તે સહુ આણા બારેણ ॥ સુ૦૧૨
 નાટક મુનિને જોવો વરજ્યો ॥ પંચમ સંવર દ્વારેણ ॥
 નાટક કીધે ભક્તિન માને ॥ જે સાચા અણુગારેણ ॥ સુ૦૧૩
 નાટક કેરીનાકિમન કહિ ॥ જો જાણે પ્રભુ પાપેણ ॥
 એહવા પ્રસ્ન મીથ્યાત્વિ પુછે ॥ પુર્વ કર્મ સરાપેણ ॥ સુ૦ ૧૪
 ચેડા કોણિકને સંગ્રામે ॥ અનેક જીવાનિ ધાતેણ ॥
 એકાંત પાપ હ્રોતો પિણુ પ્રભુજી ॥ વરજ્યોનહિ કસમાતેણ સુ.૧૫
 ના કહ્યા દેવતા ઉઠી જાય ॥ જુદા જુદા નિજ હામેણ ॥
 જુદા જુદા નાટક તિહાં થાય ॥ વાધે હિંસા કામેણ ॥ સુ૦૧૬
 એમ જાણિ પ્રભુનાપિણુ ન કહી ॥ કર્ણાવંત દયાલેણ ॥
 ધ્યાન સગાયને ધાતનો કારણ ॥ હાકિમ કહે કૃપાલેણ ॥ સુ૦૧૭
 હિંસા સાવધ સંજીવ કરણી ॥ જેમાં કર્મનો બધેણ ॥
 મૌન રહે ને નવિ આજુ મોદે ॥ મુનિવર અને જીજુદાજી ॥ સુ૦૧૮
 જિન મુખ આગળ નાટક કેરો ॥ લાલ ન દીઠા કેયેણ ॥
 તે પ્રતિમા આગળ નાટકમાં ॥ લાલ કિહાંથી હોયેણ ॥ સુ૦ ૧૯
 સુરીઆલ શૈયાથી ઉઠિને ॥ ઘોતિ જોડો પેરયેણ
 પછે વ્યવસાય સભામાં આવ્યો ॥ પુસ્તક રહે તિણુ પેરેણ ॥ સુ૦૨૦
 આવક સૂત્ર ભણે તો કહે છે ॥ વાધે અનંત સંસારેણ ॥
 ધર્મ શાસ્ત્ર સુરિઆલે વાંચ્યું ॥ એવડો ર્યો અંધારેણ ॥ સુ૦૨૧
 પ્રતિમા ઘોતી જોડો પહિરયો ॥ તે પુજિ સુરિયાલેણ ॥
 હવણા નમ્ર કરીને પજો ॥ અંતર ધરતી આલેણ ॥ સુ૦ ૨૨
 વૂપ દીધો જિનવરને કહિયો ॥ દહુરો સિદ્ધાયતન એહોજી ॥

નમોથુલું દેખીને ચમકે ॥ મુરખ લહે સંદેહોજી. ॥ સુ૦ ૨૩
 જિનવર કહિયે જિનવર ન હુવે ॥ જોવો સંજતિ રાયોજી ॥
 નામ સંજતી કર્મ અસંજતી ॥ મૃગને મારણ જાયોજી ॥ સુ૦ ૨૪
 અનાદિ સિદ્ધ કહ્યા છ દ્રવ્યને ॥ અનુજોગ દ્વારને માયોજી ॥
 તેા પરમાણુ પ્રમુખને વંદન ॥ તાહારે લેખે થાયોજી ॥ સુ૦ ૨૫
 મહાપરચ્છાણ પુખ્તે ભાવ્યો ॥ થયો ઇંદ્ર અનંતિ વારોજી ॥
 પ્રતિમા પુજી વાર અનંતિ ॥ તોરલિયો કિમસંસારોજી સુ૦ ૨૬
 એક એક જીવ અનંતિ વેળા ॥ ઉપતો સઘળે ઠામોજી ॥
 પુજાદિક કાર્ય સહુ કીધા ॥ ન સર્પા કોઈ ઠામોજી ॥ સુ૦ ૨૭
 બારમે શતક ભગવતિ માંહી ॥ ફરસ્યા સંઘલ્યા ભાવોજી ॥
 પ્રતિમાવાર અનંતિ પૂંજી ॥ પિણ ન લણો સમકિત લાવોજી સુ૦ ૨૮
 ભવ્ય અભવ્યા દિક સહુ પૂજે ॥ દાઢા પ્રતિમા દાયોજી ॥
 પુસ્તક પિણ સહુકો એવાંચે ॥ કિચિત્ ફળ ન હોયોજી ॥ સુ૦ ૨૯
 મનુષ્ય તણી પરે શિવને જિનના ॥ દાઢા પુસ્તક ચૈતોજી ॥
 સહુ પુજે લૌકિકની રીતે ॥ જુદા હોત તો કેતોજી ॥ સુ૦ ૩૦
 જિનમતિને શિવમતિના દેહરા ॥ જુદા હોવે તો દેખાડોજી ॥
 કુલ રીતે સહુકોય પૂજે ॥ એ માંહિ સિ રાડોજી ॥ સુ૦ ૩૧
 ધર્મ શાસ્ત્ર વાંચી સુરિયાભે ॥ ગ્રહયો ધર્મ વ્યવસાયોજી ॥
 તે પૂરે કિણ ઠામે હુવો ॥ તેહનો પાઠ દેખાયોજી ॥ સુ૦ ૩૨
 તોરણુ રથંભ પુતલી દંતા ॥ વાવિ વૃક્ષ હથિયારોજી ॥
 એ પૂજા તે પિણ તાહારે મને ॥ જણો ધર્મ મોઝારોજી ॥ સુ૦ ૩૩
 જુદીન પાડી એહની પૂજા ॥ જીતધર્મ વ્યવસાયોજી ॥

સમુચ્ચ પાઠ કહ્યો સૂત્રમાં ॥ નિરખી બોલો ન્યાયોજી સુ૦ ૩૪
અધર્મ વ્યવસાય ઠાણાવંગે ॥ કહ્યા દેવતા મૂલોજી ॥
અધર્મહીયા કહ્યા ભગવતિ માહે ॥ ધર્મી કહો તે ભુલોજી સુ૦ ૩૫
કરણી માટે કહ્યા અધર્મી ॥ ધર્મી સમકિત વંતોજી ॥

દિગ્ગણ કરણીમાં પેઠી ॥ એ અધર્મ એકાંતોજી ॥ સુ૦ ૩૬
નમો થુલુતો જિત આચારે ॥ કહ્યો અનંતિ વારોજી ॥
સમ્યક્દ્રષ્ટિ ન થયો કહિનારો ॥ નર સુરને અવતારોજી ॥ સુ૦ ૩૭
દેવ અનંતિ વેલા હુવો ॥ ફરસી આરં જતોજી ॥
નમોથુલું કહ્યો વાર અનંતિ ॥ મિટ્યો નહિ મિથ્યાતોજી સુ૦ ૩૮
ગોસાલાને જીવર જણી ॥ એહના આવક સાધોજી ॥
નમોથુલું ગુણ હીજીને કહિતાં ॥ સમકિત કીજીહીન લાધોજી સુ૦ ૩૯

॥ ઢાળ ૪ થી ॥

બેડલે ભાર ધણોછરાજવાતાં કેમ કરોછો ॥ એ દેશી ॥
ભગવદને જ્ઞાતા સૂત્રમાં ॥ સોમલ ને સુખ દેવ ॥
યાત્રા થાયર્યા જિનજી ભાંખી ॥ સંયમ તપની સેવ ॥
રૂડા અર્થ વિચારો રાજ ॥ સૂત્ર તણે અનુશારે. ॥ ૧ ॥
આખુ અષ્ટાપદ તારંગો ॥ ગોડીચો ગીરનાર ॥
એહની જત્રા જવો ન કહિયો ॥ સમજો કાંધક ગેમાર. ॥ ૨ ॥
ચાર તિર્થ કહ્યા શતક વિશમે ॥ સાધુ સાધવી સાર ॥
આવક આવિકા ગણ્યા તિર્થમાં ॥ પ્રતિમા તો રહી બાહ્યારા. ॥ ૩ ॥

જયવંતા જિનજી વિચરંતા ॥ ધન પણ લાખો કોડ ॥
 યાત્રા કરવા કોઈ ન ગયો ॥ તિણુ કારણુ તુ છોડ. ॥ ૩. ૪ ॥
 ત્રિજ્ઞ સ્વર્ગ તણુ સૂર રાજ ॥ ચાર તિર્ય હીતકાર ॥
 તિણુથી ઇંદ્રપણુ લહ્યુંતેણુ ॥ નહિ પ્રતિમા વ્યવહાર. ॥ ૩. ૫ ॥
 બોલ ત્રિહુત્તરના ફલ ચાલ્યા ॥ ઊત્તરા ધ્યયન મોઝાર ॥
 પ્રતિમા પુજા યાત્રા કેરો ॥ લાભ ન કહ્યો લગાર. ॥ ૩. ૬ ॥
 વીશ બોલે જીન ગોત્ર બંધાયે ॥ તિહાં નહિ પ્રતિમા નામ ॥
 કુગુરૂ બોટા લાભ બતાવે ॥ જવા દુરગતિ ઠામ. ॥ ૩. ૭ ॥
 દેહરા પ્રતિમા જોડ કરાવે ॥ તે મંદ બુદ્ધિ કહેવાય ॥
 દક્ષિણ દિશિની નરકે જાયે ॥ દશમા અંગજ માંય. ॥ ૩૦૮ ॥
 શિવને જૈન તણા દેહરાનો ॥ જુદો નહિ છે નામ ॥
 કર્તવ્ય સરિખો ફલપિણુ સરિખો ॥ ધમ્માહુણંતી ઠામ ॥ ૩૦૯ ॥
 મહાનિસિથે વચર તણા શિષ્ય ॥ જત્રા કારણુ જાય ॥
 ગુરૂવરજતા યાત્રા જતાં ॥ અનંત સંસારી થાય. ॥ ૩. ૧૦ ॥
 યક્ષના દેહરા ઠામો ઠામે ॥ કહિયા સૂત્ર માંય ॥
 જીનના દેહરા કિહાંઈ ન કહ્યા ॥ હોવેતો કાઠિદિખાય ॥ ૩૧૧ ॥
 જીવાલિગમ પત્રવણામાં ॥ એગઠિયા બહુ ખીય ॥
 વૃક્ષ તણા ફલ બે પ્રકારે ॥ અઠિબીજ ગણીયે ॥ ૩૦૧ ॥
 દશમે અંગે પાઠ દેખાડે ॥ વલિ આચારાંગ માંય ॥
 માંસ આહાર મુનિને લેવો ॥ એહવો કહે અન્યાય ॥ ૩૦૧૩ ॥
 બોટમાંસકડાહુ કહ્યાછે ॥ તેહના ફલના અંગ ॥
 માંસ તેહ ફલનો ગિરઠહિરયો ॥ ઈમ માનો દ્રવ્ય લિંગ ॥ ૩૦૧૪ ॥

માંસમહાનામે વનરૂપતી ॥ તે લેવે મુની રાય ॥
 આવોત્રસના માંસ ઠરાવે ॥ મરિમાડી ગતિ જાય ॥ ૩૦૧૫॥
 જો મુનિ માંસ આહારી હોવેતો ॥ શ્રાવકને સ્થો સુસ ॥
 અસઝાયમાં સ્થાને ટાલે ॥ જોઆવણુની હુંસ ॥ ૩૦ ૧૬॥
 માંસ મછ તે અસ્થિ સમેતા ॥ નવિ વોહરે મુનિરાય ॥
 અણુજણુઓ આવે તો પરઠે ॥ સ્થાનક આહરં માંય ॥ ૩૦૧૭
 જો હોય હાડ પંચેન્દ્રિયકેરાતો ॥ પરઠે સ્થાનકમાં કેમ ॥
 અસઝાયમાં ન રહે સાધુ ॥ હીયો ન ખોલો એમ ॥ ૩૦૧૮॥
 સુરાપાન સાધુને વરજ્યો ॥ દસવૈ કાલિક માંય ॥
 પંચમઝ્યણુ ઉદ્દેશે બીજે ॥ તોમાંસકિસીવિધ આય ॥ ૩૦૧૯॥
 સચિતલુણુપદ્ ભેદ વરજ્યો ॥ દશવૈકાલિક માંય ॥
 આચારાંગમાં સચિત લુણુને ॥ મુરખ કહે મુનિ ખાય ॥ ૩. ૨૦
 જો મુનિ કાચો લુણુ આરોગે ॥ તો શ્રાવકને સુસ ॥
 સુય આસાયણુ કરે અનાણી ॥ જાયા દુરગતિ હુંસ ॥ ૩. ૨૧॥
 અધિકો આહાર અસાતા કારી ॥ પરઠે મુનિ એકાંત ॥
 દશવૈકાલિકવલી જ્ઞાતા ॥ જેમ ધર્મ રૂચિ સંત ॥ ૩. ૨૨॥
 મિશરી ઠામે લુણુ આરોગે ॥ તો ગુલને ઠામ અફીણુ ॥
 વેંચી આવે મુનિને મારે ॥ કહે મુરખ મતિ હિણુ ॥ ૩. ૨૩
 અપ્રાસુક જે લુણુ કહ્યાછે ॥ તે અદતતણી નેશ્રાય ॥
 સચીતપણુના અપ્રાસુકને ॥ સંધટો પણ નવિથાય ॥ ૩. ૨૪
 આચારાંગ બીજે સુત સ્કંધે ॥ કરવિ કહીછે મૌન ॥
 મૃગ પુછાનો સમયે મુનિને ॥ સૂત્ર પાઠ એ ધુન ॥ ૩. ૨૫

દશ વૈકાલિક પત્રવણામાં ॥ વરજ્યો મિશ્રને જી ॥
 બે ભાખ્યાની આણા આપી ॥ સત્ય વ્યવહારનિ છુટ ॥૩. ૨૬
 પરનિંદાને કાળે સાધુ ॥ પ્રત ભાળે કેમ આપ ॥
 તિણુ કારણુ મુનિ મૈત્રજ રાખે ॥ નહિ લગાવે પાપ ॥૩. ૨૭
 વેલ પકડને સાધૂ ચાલે ॥ અણાચારિ કહે એમ ॥
 તે ધરિયાવહિસ્થાને કાળે ॥ આલોવે મુનિ કેમ ॥ ૩. ૨૮
 વિપમ પંથ જતાં સાધુને ॥ કર્મ બંધ એ જોય ॥
 પડે ખાડમં કહે વેલડી ॥ હાથ જાયવો હોય ॥ ૩. ૨૯
 તિણુ કારણુ કહું વિપમ પંથમં ॥ નવિ ચાલે મુનિ રાય ॥
 સૂઝા પાઠ હતો સૂત્રનો ॥ અવલો ધર્યો ઉઠાય ॥ ૩. ૩૦
 આરંભ કીધે ધર્મ ન થાય, કરવી કહી જિહાં મૈત્ર ॥
 તે કરણીમાં ધર્મ પડ્યે ॥ જાણે તાસજાનુન ॥ ૩. ૩૧
 સાંખ્યદેવ કહે અસંખ્યાત કાલનો ॥ થયો અષ્ટમ જિન વારે ॥
 દંદ્રિ કરિ પુજા તે પુડે ॥ આજ લગે વરતારે ॥ ૩. ૩૨
 એહવી વાતો મૂરખ માને ॥ જે છે સૂત્ર અજાણુ ॥
 કરિ વસ્તુની સ્થીતિ સંખ્યાતી ॥ ભગવદ્ અંગ પ્રમાણુ ॥૩. ૩૩
 તાસ પ્રભાવ વધારે જીહા ॥ છે ધનસ્ત્રિ પુત ॥
 આ પદ યાલે સંપદ આલે ॥ ધમ કહે વિકલ ભુત ॥ ૩. ૩૪
 જીવા ભિગમે ગૌતમ પુછે ॥ લવણુ સમુદ્રનો નિર ॥
 અધર રહ્યો છે કિણુ પ્રભાવે ॥ તવ ઉત્તર છે વીર ॥ ૩. ૩૫
 જિન ચક્રિ બલ વાસુદેવના ॥ ચાર જીગ પ્રભાવ ॥
 નર સુર ભદ્રિક જીવ પ્રભાવે ॥ અથવા સાસય ભાવ ॥૩. ૩૬

(૧૫)

સાસ્વતિ પ્રતિમા પિણુ ન કહિ ॥ ગોડીચો ગિરનાર ॥
 સેત્રુંજાદિક તિર્થ કેરો ॥ નહિ પ્રભાવ લિગાર ॥ ૩૦ ૩૭
 પંચમ સંવર દ્વારે ભાંખ્યો ॥ પ્રતિમા પૂતલી દાય ॥
 નિજરે પિણુ જોવિ નિષેધી ॥ તો વંદણા કિમ હોય ॥ ૩. ૩૮

ઢાળ. ૫ મી ॥

કપૂર હોવે અતિ ઉજળોરે એ દેશી,
 ટીકા ચૂરણ ભાખ્યનિર્યુક્તિ ॥ કાંઈ ન માનો એહ ॥
 સૂતથોખલુ પઢમો ગાથા ॥ સંખ્યા દેખાડે તેહરે ॥
 ભવિજન સૂત્ર વચન પ્રમાણ. ॥ ૧ ॥
 સૂત્ર અર્થ પહિલાથી સીખે ॥ પછે નિર્યુક્તિ ધાર ॥
 નિર વિશેષ તે ત્રીજી વેલા ॥ એ જાણવાનો આચારરે ॥ ભ૦ ૨
 પુર્વે જેહ પંચાંગિ ભણતાં ॥ તેહિજ પુસ્તક કાઢ ॥
 નવી જોડનુ કામ નહિ છે ॥ જુની તે સિરચાઢરે ॥ ભ૦ ૩
 નવિ જોડી તે માંહિ ઘાડ્યા ॥ સૂત્ર થકી વિપરીત ॥
 પૂજા યાત્રા દેહરા પ્રતિમા ॥ મન માન્યાની રીતરે ॥ ભ૦ ૪
 જો ચોથા આરાનિ ટીકા ॥ હોતિ આજ પર્યંત ॥
 નવિ જોડવિસ્થાનં પડતી ॥ જુની જેહવિ સિદ્ધાંતરે ॥ ભ૦ ૫
 અમે પિસ્તાલીશ આગમમાનું ॥ તુમે માનો અત્રિશ ॥
 તેરન માનો તે કેહેના કહ્યાથી ॥ કુણુ મદ્યોછે વલી ઈશરે ॥ ભ૦ ૬
 તેહને ઉત્તર ઈણવિધ દેવો ॥ નંદી સૂત્ર મોઝાર ॥

(૧૬)

પિસ્તાલિસમાં આઠ આગમનાં ॥ નામ નહિ નિરધારે ॥ ભ. ૭
ચત્તીશરણુ ૧ ભત્તર સંથાર ૩ પદ્મનો ॥ પિંડનિર્ધુક્તિ પાઠ ૪ ॥
આધનીર્ધુક્તિ ૫ પંચકલ્પ ૬ ॥ વીરસ્તવ ૭ છત્ર કલ્પ ૮ એ
આઠરે ॥ ભ. ૮

એહને તું આગમ કરી માને ॥ નંદીમાં નહિ નામ ॥
તેહને આગમ કરી કુંભ માને ॥ નહિ ઠેકાણા ઠામરે ॥ ભ. ૯
આઉરપચ્ચખાણને ૧ તંદુલ વિયાલીગ રા ચંદાવિજ ૩ ગણીવીજ ૪
દેવિંદ્રથુઓવ એ પાંચેના ॥ નામ નંદિમાં બીજરે ॥ ભ. ૧૦
તેમાં પણ આલાવા ફેર્યા ॥ એવંતિ સુકમાલ ॥
પંચમ કાલના નામજ ઘાલ્યા ॥ તિણ જુઠા નિરાતાલરે ॥ ભ. ૧૧
જે માનતા સૂત્ર વિરૂદ્ધે ॥ તે નવિ માનુ વિરૂદ્ધ ॥
સૂત્ર સંધાતે મિલતુ બોલે ॥ તેતો પ્રકરણ શુદ્ધરે ॥ ભ. ૧૨
ચિત્રામણની નારિ જોતાં ॥ વાઘે વિષયનો રોગ ॥
તોજિન પ્રતિમા જોતાં ભવિને ॥ કિમ નાવે વૈરાગરે ॥ ભ. ૧૩
નારિ જોતાં વિષય વાઘે ॥ ઊદય ભાવને જોર ॥
હોય વૈરાગ ક્ષયોપસમભાવે ॥ ઇણવિધ સમજો દોરરે ॥ ભ. ૧૪
મદિલનાથનો રૂપ નિરખતાં ॥ છ નૃપ મુરછિત હોય ॥
રૂપાશક્ત થયા વિષયાવસ ॥ લહ્યો વૈરાગ ન કોયરે. ॥ ભ. ૧૫
પ્રતિમા છે વૈરાગનો કારણ ॥ તે માટે વંદનીક ॥
તેહને ઊત્તર ઇણ વિધ દેવો ॥ સૂત્ર સાખે ઠીકરે ॥ ॥ ભ. ૧૬
સમુદ્રપાલ ચાર દેખી બુઝયો ॥ વૃષભ થકી કરકંડુ ॥
મથંભ ચુડીઆંબાથી બૂઝયા ॥ પિણ નવિ વાંધા મૂઠરે ॥ ભ. ૧૭
ગુણ હીણા ગુરને નવિ વાંદો ॥ તો ગુણ હીણા વે ॥

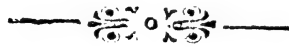
(૧૭)

વિકલ થઇને કાં વાંદાછો ॥ ઉત્તર આપો એ વરે ભ૦ ૧૮ ॥
પ્રતિમા દીઠે પ્રભુ સાંભરે ॥ ગુરૂથી જૌતમ સ્વામ ॥
તે ગુરૂ ગ્રહસ્થ સરિખા ગણિયો ॥ કુમતિ દુરગતિ કામરે, ભ. ૧૯
ભરતે ચરણ બિંબ ભરાવ્યા ॥ વાંદા જૌતમ સ્વામ ॥
સૂર્યનિ કિરણો આલંબી ॥ સૂત્રમા નહિ નામરે, ભ. ૨૦ ॥
ત્રપભદ્રેવ શત્રુંજય આવ્યા ॥ તેપણ જુઠી વાત ॥
પાંડવ શત્રુંજય પર સિદ્ધા ॥ વિશકોડ મુનિ સાથરે ॥ ભ. ૨૧
શ્રાવકને લદ્દઠાકહિયા ॥ પિણુ ન કહ્યા લધ સુત્ત ॥
એમ સંદેહ લોકાને ધાલે ॥ ખોટા મનમાં ખૂટરે ॥ ભ. ૨૨ ॥
મહાબલ મેઘ કુમર અધિકારે ॥ ભગવર્ધ જ્ઞાતા વાણુ ॥
સ્વપન પાઠકને કહ્યા લદ્દઠા ॥ વલિ સૂત્રાર્થ જાણુરે ભ. ૨૩
તિમ શ્રાવકને કહ્યા લદ્દઠા ॥ તુંગીયાને અધિકાર ॥
મુયપરિગાહિયાકહ્યા નંદિમાં, કહ્યો શ્રાવક આચારરે ॥ ભ. ૨૪ ॥
સાધુને સત્ય સૂત્રે દીધું ॥ દેવ નરિંદને અર્થ ॥
સંવરદ્વારનિસાખદેખાડે ॥ એહવુ' કહે અનર્થરે ॥ ભ. ૨૫
દેવ નરિંદ્ર અને સાધુને ॥ સૂત્રાર્થ કહ્યો સરિખો ॥
અર્ધ માગધી ભાપા માંહે ॥ સુત્ર ઉવવાઈ નિરખોરે ભ. ૨૬ ॥
નિસીથ સાખે પ્રાયછિત ભાંખે ॥ ગ્રહીને સાધુ ભણાવે ॥
સૂત્રતણે તિહાં નામ નહીછે ॥ સમુચય કહ્યું નવિચારેરે, ભ. ૨૭
અનંત સંસારી શ્રાવક હોવે ॥ જો કોઈ સુત્ર વાંચે ॥
ધર્મશાસ્ત્ર સુરિયા ભે વાંચ્યું ॥ સુમુરખ હઠ ખેચેરે ભ. ૨૮ ॥
ભરત દ્વિત્ર માંહિ વિરહ ભાંખે ॥ હવણા જિનવર કેરે ॥

પ્રતિમાને પ્રભુજી કહે મુરખ ॥ સિદ્ધાયતન કહે દેહરોરેભ૦૨૯
 પ્રતિમા પાશે દેવે આલોયણુ ॥ સાખ કહે વ્યવહાર ॥
 સમભાવિતિહાં ચૈત્ય કહ્યોછે ॥ પ્રતિમા કવણુ પ્રકારે.ભ૦૩૦
 પ્રતિમા હોયતો સમભાવિના ॥ શબ્દનો કુણુ વિસેષ ॥
 જ્ઞાનવંત સમ્યક્ દ્રષ્ટી પાશે ॥ દેવે આલોયણુ દેખરે ભ. ૩૧
 ચેદયશબ્દે જ્ઞાન કહ્યો છે ॥ તેહની ચારછે સાખ ॥
 કવિકલ્પદુમ હેમોવ્યાકરણુ ॥ સારસ્વત અંદ્રિકા ભાંપરે.ભ૦૩૨
 બ્રાહ્મીલિપિ સહુ વાંદવીરે, ભગવદ્ધરે દિખાય ॥
 પાપ સૂત્ર સહુ વાંદવારે ॥ તેહને લેખે થાયરે ॥ ભ૦ ૩૩
 બ્રાહ્મી લીપિનો કર્તા વાંદ્યો ॥ એવંભુત મત એહ ॥
 ત્રણભદ્રેવ બિહુ ઠામ ॥ કોઈ મુરખ ધમિકેહરે ॥ ભ૦ ૩૪
 આવસ્યકે આલોયણુ માંહિ ॥ આસાયણુ અરિહંત ॥
 કેવલિ આસાયણુ પુનરપિ ॥ દાપ નહિ એકાંતરે ॥ ભ૦ ૩૫
 ચમરને ત્રણનેશ્રા ભાંખે ॥ પિણુ ત્રણ શબ્દે એક ॥
 ચેદયશબ્દે ભગવંતાણુ ॥ શકવિચારણુ દેખરે ॥ ભ૦ ૩૬
 પ્રતિમા શરણુ ગરજ સરેતો ॥ હુતિ ભવનમાં તીર ॥
 વૈમાનિકને હુતિવિમાને ॥ સ્થાને સોધ્યા મહાવીરે ॥ ભ૦ ૩૭
 શામાચાર્યે કરિ પન્નવણુ ॥ દેવવાચક કરી નંદી ॥
 દશચૈકાલિક કરિ સિજંભવ ॥ દોગટ ભાંખે કંદીરે ભ૦ ૩૮
 એ ત્રણ સૂત્રના નામ નંદીમા ॥ હોતા ચોથે આરે ॥
 પાંચમેઆરે કીધા કહેછે ॥ વિકલસુ નવિચારેરે ॥ ભ૦ ૩૯
 ધુરલિપિ આસગાથાના કર્તા ॥ દેવવાચકને જાણુ ॥

(૧૯)

પંચમ કાલના નામજ ધાલ્યા ॥ એટલુંછે અપ્રમાણરે ભ૦ ૪૦
 ઇત્યાદિક પ્રસ્નોના ઉત્તર ॥ પુછ્યા તસ જખાખ ॥
 સંપત અઢારને અઠોત્તરે ॥ હુવો ભલો હિસાખરે ભ૦ ૪૧
 ભણજો ગણજો ને શીખવજો ॥ મતિ કરજો પ્રમાદ ॥
 જેઠમદ્ધ કરજોડી જ'પે ॥ ત્રપિ રૂપચંદ પ્રસાદરે ॥ ભ૦ ૪૨
 ગુર્જરદેશે અહિમદાવાદે ॥ કીધો શ્રુત અભ્યાસ ॥
 મિથ્યાત્વ શુણિને મુંઝાવે ॥ સમકિતિ દેસાખાશરે ॥ ભ૦ ૪૩

ઢાળ ૬ ઠી

હોજિનજીવજી આણાશિર વહિએ ॥ એદેશી ॥
 ચૈત્ય મંદીરમા વૃક્ષજ ઉગ્યો ॥ અનંતજીવારેરે વાસો ॥
 લોહ કુહાડિ લઇ આપણુ છેદા ॥ કાંઈ કરો દુરગતિ વાસોરે ॥
 મુનિવર, હિંસા ધર્મ કાંઈ ભાંખો ॥ ૧ ॥ એ આંકણિ ॥
 સાચપરૂપે તે નહી માને ॥ કુડા કહે તે કીજે ॥
 અસત્ય ભાપિને હિણાચારિ ॥ ગુરૂકર આઘા લિજેરે મુંહિં ૨
 ચારિત્ર પાળિ મુક્તિ પહુંતા ॥ તે માર્ગ નહી પ્રકાશો ॥
 મુઠમતિ થઈ જીવ વિરાધો ॥ તે ન્યાયે કરો દુરગતિ વાસોરેમુ.હિં ૩
 ધર્મ ઉથાપિ હિંસા સ્થાપી ॥ છકાય પ્રાણુ લુગવો ॥
 ધર્મ તણો છાંડો નહિ માંહિ ॥ એજે જન્મ ગમાવોરે મુંહિં ૪
 વનમાંહે વાવરી વાવર માંડે ॥ લોકા લોક પોકારો ॥
 થેં ભગવંત આગળ વાવર માંડો ॥ છકાયા સંહારોરે ॥ મુ. હિં ૫
 ઉણુરેખાલ ચાહિજ માંસ ખાઇજે ॥ પેટરે કારણ કીજે ॥

વેણવ વીરાધી મનપીછતાવે ॥ જાને જાળ સુણીજેરે મુ. હિં. ૬
 થે ખાલ ન ભીટો માંસ ન ખાવો ॥ તો કાંઈ જીવ હણાવો ॥
 ભગવંત માથે દુષણ દોઢો ॥ ન્યાયે તુમે નરકે જાવોરે મુ. હિં ૭
 ખાજ લાડુ શેવ સુંહાલી ॥ ભરભર થાલી લાવો ॥
 ઉવે ત્યાગી થેં ભોગ કરાવો ॥ તો ન્યાયે તુમે દુરગતિ જાવોરે મુ. ૮
 ભગવંત વચને પ્રતિત નહિ છે ॥ તિજુથી ફેલ કરાવો ॥
 ઉવે પૃથ્વી કાય પગે નહિ ચંપે ॥ થેં પૃથ્વી કાય ખણાવોરે મુ. ૯
 પાણીરે સંઘટે અન્ન નહિ વોહરે ॥ થેં પાણી અંગ પખાળો ॥
 અગ્નિ સમીપે વાસો નહિ વસીયા ॥ થેં ધુપોખેવિ દીવા ખાલોરે.

મુ ૦ હિં ૦ ૧૦

ઉવે ઉઘાડે મુખે નખોલ્યા ॥ થેં વિઝણે વાય ઢલાવો
 ઉવે સચિત આહાર ભોગિ નહિ હુતા ॥ થેં નવનવિ પુજા
 રચાવોરે મુ ૦ હિં ૦ ૧૧

ઉવે સાહામો આણ્યો આહાર ન લેવે ॥ થેં જાઈ આખા ચઢાવો
 વેસત્તરે ભેદે સંયમ લિધો ॥ થેં સત્તરે ભેદે પુજા રચાવોરે મુ ૦ હિં ૦ ૧૨
 છકાયારા પિયર પરમેશ્વર ॥ થેં છકાય પ્રાણ લુટાવો ॥
 પ્રસ્નવ્યાકરણરો ન્યાય સંભાળો ॥ મંદ્યુધિકાંઈ કહાવોરે મુ. ૧૩
 નકલ બનાવિને પ્રતિમા થાપો ॥ કિહા સૂત્રની શાખે ॥
 આચારાંગ વાંચે મતિ ભુલો ॥ પ્રવચન શાંસો ભાંખેરે મુ ૦ ૧૪
 આવકને ફલ કુલ છોડાવો ॥ દેવને કાંચ ચડાવો ॥
 માર્ગ છોડી કુમાર્ગ ચાલો ॥ થેં હિં સાધર્મ દ્રઢાવોરે મુ ૦ ૧૫
 દેવરે કારણ છકાય હણાવો ॥ ગુરૂરે કારણ ખાવો ॥
 ધમરે કારણ હસ હસ લાવો ॥ તો કિણુરે ન્યાયે છુડાવોરે મુ. ૧૬

પ્રીતિ પુરાણિ થાસું પહેળી ॥ તિણુ કારણ ચિત્રાણુ ॥
 મહારો મનમેં નિર્મળ કીધો ॥ જિન માર્ગ ગુણ ગાણુરે મુ૦ ૧૭
 સાધુ તો છકાયના પીયર ॥ થેં કહી કાય હણાવો ॥
 આર્ય ઇંદ્રિય સાચિ માનો ॥ તો ફેરચોરાસિમાં નાવોરે મુ૦ ૧૮
 સાધારા પચ્ચખાણુ નવકોટી ॥ ત્રિવિધજીવન હુંસે ॥
 કરણુ કરાવણુને અનુમોદન ॥ દયા ધર્મ પ્રસંસેરે મુ૦ હિં૦ ૧૯
 ધર્મ જાણિને પ્રતિમા થાપો ॥ કરોછો છકાયનો હાણો ॥
 પૃથ્વી અપતેઉવાય વનસ્પતિ ॥ થેં હિંસા ધર્મમજાણોરે મુ૦ ૨૦
 લોહી ખરડયા વચ્ચે હોવે ॥ લોહિએ કેમ ધુવાયો ॥
 હિંસા કરતા જો ધર્મ હોવે તો ॥ પાપ કેમ કહિવાયોરે મુ૦ ૨૧
 સઘળા ઉપર ભાવ સરિખા ॥ સુખદાયક જનરાયો ॥
 કર્મ અપાવીને મોક્ષ પધાર્યા ॥ કહો કેમ પાછા આયોરે મુ૦ ૨૨
 પૃથ્વી મેં પરમેશ્વર કહિએ ॥ તો કાંઈ પૃથ્વી અવતરિયા
 અનંત બલિ જગમે પ્રગટયાને ॥ સિલાવટે કેમ ઘડિયારે મુ૦ ૨૩
 ચોત્રિશ અતિશય મેં એક નહિછે ॥ સત્તાવિશગુણનવિલહિયે
 જ્ઞાન દર્શન ચારિત્ર નહિ લાભે ॥ તો કાંઈ તિર્થકર કહિયે મુ. ૨૪
 પુર્વે હિંસા ધર્મજ સ્થાપ્યો ॥ તેતો આપણે છાંદે ॥
 સૂત્રનો ન્યાય વિચારિને જો કાંય અદ્ય આઉખોખાંધોરે મુ૦ ૨૫
 સમકિત સ્થાપ મિથ્યાત્વ ઉથાપે ॥ દયા ધર્મ દીપાવે ॥
 ઉત્કૃષ્ટ તિર્થકર પદવિ ॥ તોહિકર્મારી કોડ અપાવેરે મુ૦ ૨૬
 શ્રીપાસચંદ્ર કહે ચારિત્ર લખને ॥ આરંભથી મન ટાળો ॥
 વિશ્વચનથેં સાચપડ્યો ॥ સુધો સંજમ પાળોરે મુ૦ ૨૭
 સાચિ ભક્તિ સુગુરુ ઉપદેશ ॥ જે જિનવર આરાધે ॥

(૨૨)

જીવ દયામે ધર્મપર્યે ॥ તે પરમાર્થ સાધેરે ॥
મુનિવર હિંસા ધર્મ કાંઈ ભાંખે ॥

૨૮

— ❧❧❧❧❧ —

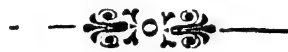
॥ ઢાળ ૭ મી ॥

થેં અઠે કરો ૩ જી ॥ થેં અખકો ચૌમાસો સ્વામિજી અઠે
કરોજી ॥ એદેશી ॥

શાશન નાયક દિયો ઊપદેશ ॥ ધર્મ કરો જયું મિટજય ક-
લેશ જ્ઞાન દર્શણ ચરિત્ર તપ ભાવ ॥ ઇણકું આરાધ્યા ભવિ
જન તરણરોદાવ ॥ થેં જિનજીરા વચન હૃદયે ધરોજી ॥
તુમે જીવરે હણિને પુજી કાંઈ કરોજી ॥ ૧ ॥ સત્તરે ભેદે પૂજી
નો લઈ નામ ॥ પદ્ કાયજીવારા કરોછોજી હામ ॥ એમ કેમ
રિઝે શ્રી વિતરાગ ॥ અઠારે પાપનો ખેડ કરોજી ત્યાગ ॥
થેંજિં ૨. પુજી કરાવો સાધુ નામ ધરાય ॥ ઇસડો અંધારો
નહી જિન ધર્મમાંય ॥ મારિ માને વલી કહિજોજી વાંઝ ॥
દિન દાયરા કેમ થાયજી સાંઝ ॥ થેં જિં ૩. પ્રભુને આંગિ
રચો ફેર ધરેણા પહેરાય ॥ નાટક કરોને વલિ તાલ ખજાય ॥
ધામક ધધ્યા કરી ચાહોજી મોક્ષ ॥ પણ સાંસો પડિયો જી-
વણરો દેવ લોક ॥ થેં જિં ૪. પ્રભુ ત્યાગિ હુવા જ્યાને ભો
ગ લગાય ॥ થેં ખોલ ગોલ કિયાજી એકણુ ન્યાવ ॥ સિખ
દીયા ચોર દડોજી સાહુ ॥ ભોલો ન જાણે ગાડરિયો પ્રવાહ.
॥ થેં જિં ૫. સત્તરે પ્રકારે કરી જીવાને રાખ ॥ એ પૂજી

કીયા સૂત્રની સાખ ॥ ભાવ સું પૂજે શ્રી અરિહંત દેવ ॥ સ
 ત્ય સિલચંદન અગરજ ઉખેવ ॥ થેં જિં ૬. આચારાં-
 ગ પ્રસ્નવ્યાકરણ પાઠ ॥ દયા પાલો જયું બંધે પૂન્યરાજ
 ઠાઠ ॥ સાઠ નામ કહ્યા દયારા સોય ॥ જીજીમે જીવ રક્ષા
 તે પૂજા દ્યો જોય ॥ થેં જિં ૭. મહાભૂમહાભૂવાણિ તો
 શ્રી જિનરાજ ॥ થેંહિંસા ધર્મ કરહી કિયોજી અકાજ ॥
 તિર્થકર દ્યો ત્રિણ કાલરા દેખ ॥ સૂત્ર આચારાંગે વાણીજી
 એક ॥ થેં જિં ૮. દયા સાગર કહ્યા શ્રી ભગવાન ॥ થેં
 જીવહણિને કાંચ તોડોજી તાન ॥ કુલ ચઢાવો ફિર પાણીજી
 ઢોલ ॥ ધર્મ બતાવો થારે ધરધણી ભોલ ॥ થેં જિં ૯. છકા
 ય કુટો કરી માનોજી ધર્મ ॥ એવાતાસુંતો બાંધો જદાજી
 કર્મ ॥ મંદ બુધિયા કહ્યા પ્રસ્નવ્યાકરણ માંચ ॥ સુચગરાંગે
 મરિ નરકેજી જાય ॥ થેં જિં ૧૦. નવો પ્રાસાદ કરાવેજી કોય,
 જ્યાંને સ્વર્ગ બારમો બતાવેજી સોય ॥ જીવ હણ્યા સું જાવે
 મોક્ષને સ્વર્ગ ॥ તો ચક્રવર્તી વાસુદેવકયું જાવેજી નર્ક ॥ થેં
 જિં ૧૧. ઊજમણા કરાવોને ટલાવોજી પાપ ॥ વલી રોકડ
 દામ દેવરાવોજી આપ ॥ નામ લઇદ્યો પ્રભુજી દેવલઠોડ ॥
 ઉવે ત્યાગિ થઇ ગયા મોક્ષ કર્મ તોડ ॥ થેં જિં ૧૨. તર
 જી તારણ તો હુવા વિતરાગ ॥ ઇસા ધંધા કરો સોઆકુણ-
 સોજી માગ ॥ નિર વધ માર્ગ દાખ્યો જિનરાજ ॥ ઇશ્વરે
 આરાધ્યા સરે આત્મકાજ ॥ થેં જિં ૧૩. વિન્યા ભરતાર
 ચોડે સુવે નાર ॥ તેવામાં મિલિયા ચોકિજીદાર ॥ જીવો
 ઇશ્વરિ કેમ રહે શર્મ ॥ થેં જીવ હણિને કાંઈ કરી રહ્યા ધર્મ

થેં જિં ૧૪. સંવત અઢાર સાઠે જ્યપુર ચૌમાસ ॥ દયા
પાલો જ્યું પુગે વાંછિત આસ ॥ ત્રપિ ચૌથમદ્વેશ કહે સૂત્ર
જેય ॥ સુણિ રાગ દ્વેષ મતિ કરજેશ કોય ॥ થેં જિં ૧૫.
કાર્ત્તિક વદ ચૌથને મંગળવાર ॥ જિનશ નામ લિયા ખે-
વોશ પાર ॥ ભાવ પૂજ કરો ચિત ઉદ્દાસ ॥ જ્યું ચારા
ટલ જયએગભાશ વાસ ॥ થેં જિં ૧૬.

॥ ઢાળ ૮ મી ॥

શેઠ સગાળશા સાધુનેસેવે ॥ વાણિયો પાલે વ્રત એદશી ॥
શ્રીજનરાજ પ્રરૂપિયોશ ॥ જીવ દયા ધર્મ સાર ॥
હિંસા ધર્મ પ્રરૂપવે ॥ તિકે કુગુરૂ દખોવણ હાર ॥
દયા ધર્મ દિલમાં ભાવેરે ॥ હિંસા ધર્મ દાય ન આવેરે ॥૧॥
કોઇ કહે હિંસા વિનાશ ॥ ધર્મ ન નિપજે કોય ॥
અહિંસા ધર્મ જીનવર કહ્યો ॥ દયો દશવિકાલિક જેય ॥૬૦૨॥
કહે ધર્મ કારણ હિંસા નહિજી ॥ એસિરૂદ રહ્યા તાણ ॥
આચારાંગ મે દખલો ભાઇ ॥ કહિ અનાર્ય વાણ ॥૬૦૩॥
એક લાખ ગુણ સઠ સહસ ઊપરેજી ॥ વીરને આવક થાય ॥
કિણહિ સંઘ કઢાયો જાત્રા કાઠિ હુવેતો, સૂત્રમે દોને બતાય. ૬૪
ટિકા અંથ પઢના જેડયા ॥ કરે રાખિઆધિવાણ ॥
અંગ ઊપાંગ મેં બતાય દોતો ॥ સાચિવાત લેઉં જણ ॥૬૦૫
થાવર્યા સુક દેવ સન્યાસી ॥ કરિ ચર્યા જ્ઞાતા મોઝાર ॥

જ્ઞાનાદિક જત્રા કહિ ॥ નહિ કહ્યો શત્રુંજય ગિરનાર ॥ ૬૦૬
 કહે દુપદીયે પુજા કરિજી ॥ તેતો પરણેત વ્યવહાર ॥
 જો દુપદી ધર્મ જાણતી તો ॥ કયું ન પુજે વારંવાર ॥ ૬૦૭
 ત્રિહુતેર બોલશે ફલ કહ્યોજી ॥ ઉત્તરાધ્યયન મોઝાર ॥
 પુજા ફલ નહિ ચાલિયોજી ॥ જીવો અંતર આંખ ઊધાર. ૬.૮
 જન પ્રતિમા જન સારખીજી ॥ એસી પ્રરૂપે વાણ ॥
 અતિશય ગુણ જામે કેટલા ॥ આમે કિસો પાવે ગુણ ઠાણ. ૬.૯
 ધર્મ અર્થે હિંસા કરેજી ॥ હણ રહ્યા જીવ છકાય ॥
 મંદ બુધિઆ કહ્યા જેહને ॥ જીવો પ્રસ્ન વ્યાકરણ માંય. ૬. ૧૦
 કહે ભાવ પૂજા સાધુ તણેજી ॥ શ્રાવકને દ્રવ્ય ભાવ ॥
 એ દાનુરી કરે બોલખણા ॥ જીવો સૂત્ર કેરો ન્યાય. ૬૦ ૧૧
 કહે જંઘારણ પ્રતિમા વાંદિ ॥ દ્વિપ નંદીશ્વર જાય ॥
 આગલોપાઠ ભગોતિના દેખો, વિણઆલોવ્યા વિરાધિકથાય. ૬. ૧૨
 તિર્થંકર ધરમે થકાજી ॥ નહિ નમે અણગાર ॥
 કિણ વિધ વાંદુ પ્રતિમા ॥ જેહમાં નહિ જ્ઞાન ગુણસાર ૬. ૧૩
 ચતુર હુવેતે વિચારજેજી ॥ મત કરજે ખેંચા તાણ ॥
 ત્રપિ ખુશાલચંદજી કહે આગમ અર્થમાં, જીવદયા ધર્મજાણ. ૬. ૧૪
 સંવત અઠારને ત્રાણવેજી ॥ મેડતે નગર ચોમાસ ॥
 શુદ્ધ સાતમ કાર્તિક તણી, આ જોડી મનને ઊદહાસ. ૬. ૧૫

ઢાલ ૯ મી

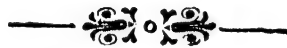
સુગુરૂ પચીસી.

આદર જીવ ક્ષમા ગુણ આદર એદેશિ.

સુગુરૂ પીછાણો ઈણુ આચરણે, સમકિત જેહનો સુદ્ધજી;
 કહિણી કરણી એક સારીખી, અહનિસિ ધમ વિલુદ્ધજી. સુ૦ ૧
 નિરા તીયાર મહાપ્રત પાલે, યાલે સઘળા દોપજી;
 ચારોત્ર સુંલયલીનરહે નિત, ચિતમેં સદા સંતોપજી. સુ૦ ૨
 જીવ સહુના જેછે પીયર, પીડે નહી પડ્કાયજી;
 આપ વેદન પર વેદન સરખી, નહણે ન કરે ધાવજી. સુ. ૩
 મોહુ કર્મને જે વસનપડે, નિરાગિ નિરમાયજી;
 જયણા કરતા હલવે ચાલે, પુંજી મુકે પાયજી. સુગુરૂ. ૪
 અરહોપરહો દ્રષ્ટિએ ન જીવે, ન કરે ચાલંતા વાતજી;
 દુષણ રહિત સુઝતો દેખે, તેલ્યે પાણી ભાતજી. સુગુરૂ ૫
 ભુખ તૃપા પિડયા દુઃખ ભિડયા, છુટે જો નિજ પ્રાણજી;
 તો પિણુ અમુક આહાર ન લેવે, જિનવર આણુ પ્રમાણજી. સુ૦ ૬
 અરસનિ રસ આહારગવેખે, સરસ તણી નહી ચાહેજી;
 એમ કરતા જો સરસ મિલેતો, હરખે નહી મનમાહેજી. સુ૦ ૭
 શિતકાલે સિતેતનુ ધ્રુજે, ઉન્હાલે રવિતાપજી;
 વિકટપરિસહ ધટઅહિયાસે, નાણે મન સંતાપજી. સુ૦ ૮
 મારે કુટે કરે ઉપદ્રવ, કોઈ કલંક છે શિસજી;
 કર્મતણાફલ જાણિ ઉદિરે, પણનાણેમનમાં રિસજી. સુ૦ ૯

મનવચ્ચ કાયા જે નવિ દડે, છાંડે પંચ પ્રમાદજી;
 પંચ પ્રમાદ સંસાર વધારે, જાણે તેનિસ્વાદજી. સુગુ ૧૦
 સરલ સ્વભાવ ભાવ મન રૂડો, ન કરે વાદ વિવાદજી;
 ચ્યાર કષાય કર્મના કારણ, વળે મદ ઉત્તમાદજી. સુ ૧૧
 પાપ તણા અદારે સ્થાનક, ન કરે તાસ પ્રસંગજી;
 વિકથા મુખથી ચ્યાર નિવારે, સુમતિ ગુપ્તી સુરંગજી. સુ ૧૨
 અંગ ઉપાંગ સિદ્ધાંત વખાણે, ઘે સુદ્ધે ઉપદેશજી;
 સુદ્ધે માર્ગ ચલે ચલાવે, પંચાચાર વિશેષજી. સુગુ ૧૩
 દશવિધ યતિ ધર્મ જિન ભાંખ્યો, તેહના ધારણ હારજી;
 ધર્મ થકી જે કિમહીન ચુકે, જે હોવે કોડ પ્રકારજી. સુ ૧૪
 જીવતણી હિંસા જે નકરે, નવદે મૃષા અધર્મજી;
 ત્રણે માત્ર અણદિધો નલિએ, સેવેનહી અબ્રહ્મજી, સુ ૧૫
 નવ વિધપરિગ્રહ મૂલન રાખે, નિશિ ભોજન પરિહારજી;
 ક્રોધ માન માયાને મમતા, ન કરે લોભ લિગારજી. સુ ૧૬
 ચોતિય આગમ નિમિત્તન ભાંખે, ન કરાવે આરંભજી,
 ઔષધ ન કરે નાડિ ન જોવે, સદા રહે નિરારંભજી. સુ. ૧૭
 ડાકણ સાકણ ભુત ન કાઢે, ન કરે હલવો હાથજી;
 મંત્ર યંત્ર રાખડી કરીને, નવિ આપે એ પરમાર્થજી. સુ ૧૮
 વિચરે ગામ નગર પુર સઘલે, ન રહે એકણ ઠામજી;
 ચોમાસા ઊપર ચોમાસો, ન કરે એકણ ગ્રામજી. સુ ૧૯
 ચાકર નોકર પાસે ન રાખે, ન કરાવે કોઈ કાજજી;
 ન્હાવણ ધોવણ વેસ બણાવણ, ન કરે દેહ સણગારજી. સુ ૨૦

વ્યાજ વટાવનો નામ ન જાણે, ન કરે વણજ વ્યાપારજ;
 ધર્મ હાટ માંડીને બેઠા, વિણ જે પર ઉપગારજ. સુ૦ ૨૧
 સુગુર તરે અવરાંને તારે, સાયર જીમ જીહાજજ;
 કાળ પ્રસંગે લોહ તરે જીમ, ગુર સંગતિ એ પાલજ. સુ૦ ૨૨
 સુગુર પ્રકાસીક લોયણ સરીખા, જ્ઞાન તણા દાતારજ;
 સુગુર દીપક ઘટ અંતર કેરા, દુર કરે અંધકારજ. સુ૦ ૨૩
 સુગુર અમૃત સરીખા શીલા, દીયે અમર ગતિવાસજ;
 સુગુર તણી સેવા નિત કરતાં, છુટે કરમનો પારજ. સુ૦ ૨૪
 સુગુર પચીસી શ્રવણે સુણીને, કરજો સુગુર પ્રસંગજ;
 કહે જીન હરખ સુગુર પસાયે, જ્ઞાની હરખ ઊછરંગજ. સુ૦ ૨૫

મહારાજ્ય શ્રી જ્યેષ્ઠમદ્વજ સ્વામિએ સવત ૧૮૭૮ ની સા-
 લમાં અહમદાવાદમાં વોરવીજ્યજ સાથે કરેલ ચરચા સંબંધી
 ને ધર્મમાં વાકેબ થવા નિમીત્તે. સાહેબ મેહુરખાનને આપેલ.

અરજ

કંપનિ બહાદુરકિ ફતેહ ખુદા મુરાદ હાશલે કરે જેસે
 તુમારે મુજબમે હજરત ઇશાહુએ ઉસમિસાલ હુમારે ચો
 ઇશામાં તિર્યકર હુવા ઉસકા નામ મહાવીર સોલીસ્તમે ગ
 એ ઉસકું આજ દીનમુધિ વરસ દાય હજર તિનસેં અડ
 તાલિસકે આશરે હોને આએ એતિમે ખુત ખાનાખડાકિયા
 અરજયું તુમારે ખુદાકિ જીબાં આર કિતાબહે અંજલ. ૧

તોરાત ૨ કુરકાન ૩ જંબુર ૪ તિનકિ મિશાલ હુમારે સિદ્ધાંતહે સોહુમારે તિર્થકરકી જુખાંહે અખ ઊસ સિદ્ધાંતકા રસ્તા તપાલોકોને છોડ દિયાહે, ઓર નવિ કિતા ખાકિ મિશાલ.ટિકા ચુર્ણિ લાખ્ય પ્રકરણ ચરિત્ર નવાખના યા ઊસમે એખુત પૂજણા, ખુત ખાના કરણા, ખુત ખાનેકિ હજકું જાના, ઊસકા સખાખ કહણા, એસખ વાતા નવિકિતાખામે ધાલિહે અશલ જુખામે કિસીને ખુત ખનાયા, ખુત પૂજ્યા ખુતકિહજકું ગયા, ઊસકા સખાખ હુમારે સિદ્ધાંત મે નહિહે, યુંકરતે સંવત ૧૫૩૧ મેં અહમદવાદ શેહેરમેં એક લંકાશા નામે શરાફિખનિયાવ સ્તાથા સોશરાફિકા ધંધાકરતાથા ઊસકેપાસ એક સખસ આયા ઊસને મહમુદિ ખટાઇ ઊસકે પેસે લિયે ઊસ પેસા ॥ કિઊસસખસને ચિડિયા મોલ લઇ મારણે લગા એસા દખકે શાહલંકા દિલમેં દિલગીર હુઆ શરાફિકા વ્યાપારખિછોડ દિયા જતિલોકુંકે પાસ ગયા જુને પુસ્તક સિદ્ધાંત લિયે ધરકુંઆયા, લિખના સર કીઆ ઊસકિ પેદાસમેં આપકા ગુજરા કરે પુસ્તકમેં મરહુમ હુવા તવ વિચારણે લગા ઇસ પુસ્તકમેં રસ્તાતો ઇસ તરેહસે કહાહે અરજતિ લોક મુરિદાંકું જુઠ રસ્તા ખતાવેહે, એશાજનકે શેહેરમેં વડઆદમિથેં શાહુરતનશીંહ શાહલખમશીંહ ઊનસે મહોખતકરિ ઊસકું સિદ્ધાંતકા માર્ગદિખાયા, ઊસને કખુલ કિયા ઓરભિ હજારલોક ઇસ મુજખ મરહુમ હુએ તખ જતિ લોક ધુસમેહુએ

હમકહે ઊસરસ્તે ચલો શાહલુંકા કહે અશલ સિદ્ધાંતમેં
 લિખ્યાહે ઊસરસ્તે તુમ ચલો તો તુમારા કહ્યા મુણે, નહિ
 તો તુમારે હમારે પીરમુરિદકા દાવા નહિ, યું કહ્યાપિછે જો
 સિદ્ધાંતમે કહ્યાહે, ઊસ રસ્તે હમારે લોગચલને લગે તો વાએ
 લોગ હમારે લોકેકું દુઃખ બહોત દેવે બાદશાહિમેં હમારિ
 આડિયાં કરિ ઊસવિરિયાં હજરતને ન્યાય કરકે બહોત આસિ
 વ કિયા શેઠ શાંતિદાસને બહોત દુઃખ દિયા સો શાહાબદા
 ઐરંગજેબને પેસ કરાયા દુરસ સત્યવાદી જાણિ ખુલાસા
 કિયા ઊસપિછે આજ સાહેબ લોકને ખરા ખોટા દેખને
 ક ઊમેદ કરિહેસો કહેણેકું હમહાજરહે આપકે મુજબ-
 લિ હજરત મુશાકિ તો રાત કિતાબહે ઊસમે દશ વાત ક-
 હિહે ખુદા એક જાણવો પુતલા કરણા નહિ ૧ ચિત્રામતિ
 કરના નહિ ૨ સિલામતિ કરણિ નહિ ૩ જે કરે તેહને ખુ-
 દા સજ દેવે ખુદાકિ કસમ ખાના નહિ વાત કરતા ખુદાવિ-
 ચદેણા નહિ ખુદાકિ બંદગી કરણિ ૪ માખાપકિ ચાકરિ ક-
 રણિ ઊસસે ઊમર જદા પાવે ૫ જનવરકું મારણા નહિ
 જનસે કિસિકું મારણા નહિ ૬ પરાઈ સ્ત્રી હાથ લગારણા
 નહિ ૭ ચોરિ કરણિ નહિ ૮ જીઠિ સાયદિ ભરણિ નહિ
 ૯ કોઇકા મુખ દેખી માંગનેકિ ઈચ્છા કરણિ નહિ ૧૦ એ
 દશ શિખામણ તોરાત મુશાકિ કીતાબમેંહે એતા જાણો
 ઐર એજતિલોક પુતલા પુજે ઊસમેંલિ ૮૪ ગચ્છહે ઊ
 સકા ન્યારા ન્યારા તફાહે સોલિસખ એક નહિહે એ

અશલ હુમારિ સંવછરિ ભાદરવા સુદિ પ ને દિન હોતીથિ
 સોભિધસતપાલોકોને ભાદરવા સુદ ચોથકિ ઠહરાધસોઅ
 શલકિ રીત છોડીહે સોઅખિ પુછ દેખો ખિળું જહાનમે
 રસ્તા દોય દોય હે હિંદુને મુસલમાન તેમધે સાહેબ લોક
 તો પૂતલો નથિમાનતા અને મુસલમાનમાં ચ્યારચારિવા
 ળા તથા છોટિયમાતવાળા પણ પૂતલો નથી માનતા નેશિવ
 ધર્મમાં પરમહંસ તથા શ્રીપાત સન્યાશી દંડિએપણ પુતલો
 નથિમાનતા વિળુ ધર્મ મધ્યેકખિરપંથિ દાદુપંથી નાનકપંથિ
 રામસનેહિ એપણ પુતલું નથિમાનતા જૈન ધર્મમાં લુંકા-
 ગચ્છ કુંઢિયાના સાધુ વિજમતિ ગુજરાતિ લુંકા એપણ પુ-
 તલો નથિમાનતા કુરાણવેદ તથાસિદ્ધાંત એતિનમાં પુત-
 લું પુજવું દેહેરાકરાવવા જાગ્રહજકરવા જાવું કહ્યું નથિ
 એ કામનો દાયદો પણ કહ્યો નથિ તે વિચારી જોયજો સાહે-
 બ કહે ભલાભલા તુમારા રસ્તા દુરસહે હિંસાધર્મી
 સ્ત્રિપરિગ્રહ રાખેછ અને જતિલોક સાધુ નામ ધરાવેછ ને
 કેટલાક છિદ્ર પણ કહિ દેખાડ્યા સાહેબ રાજ ધયા સાધુનો
 અછોઅછો વિચાર જાણ્યો સર્વ સાધુને રજા આપિ પણ વ-
 શિકના હિયામેં દ્વેષ રહ્યો તાહરે કહે જે વિરવિજયથિ
 એકાંત ચર્ચાકરો દ્વીજને પાંસે રાખિયે મનમાં એમજે
 ખિટ્ટ કરિએ સાધુજી કહ્યો સાહેબ હજુર દ્વિજ તાર પંડિ
 ત બ્યાકરણિ પાંસે રાખી ચર્ચાકરિએ એટલે હિંશા ધર્મ
 એ નાકહિ મનમે જાણ્યુંજે સાધુના આચારનિ વાત કરશે

હમે પાળતા નથિ એટલે ખિટ્ થઈ ગયા એટલે ચરચા
સંપૂર્ણ થઈ.

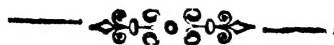
॥ શ્લોક ॥

વર્ત્તાસ્તુ ધવલીજ્ઞેયા, તૈલેષીતંચ દસ્યતે, દીપોરક્ત તથા ભાતિ,
કન્નજલેશ્યામતાકથં, ૧, યાદશં ભુજતે ચાત્રં, પચ્યતે જઠરા-
ગ્નિના, દીપેન તમસંભુક્તં, નિહાર સ્તસ્યતાદશાઃ, ૨,

કુહા.

ઉજ્જલીપક તેકન્નજલ, પ્રકટ કહાં વિચાર;
આહાર ક્રિયા અંધારકા, નિકસતતિસા ઓડકાર. ૧
મુખિમિત્ર ન કિજીએ, કિણહિ કામ ન આય;
ગજ ગધા મંત્રિ કીયો, પાટું મારિ જાય, ૨
યાદશંપુસ્તકે દૃષ્ટં, તાદશં લિખિતં મયા,
યદિ શુદ્ધમશુદ્ધંવા, મમદોષોન દીયતે, ॥ ૧ ॥

ઇતિ શ્રી અરજ સંપૂર્ણ.

સૂચના.

સર્વે જૈન ધર્મી શ્રાવક ભાઈઓને જાણપણા માટે પ્ર-
વચન શુદ્ધ પ્રરૂપક માહારાજ્ય શ્રી જ્યેષ્ઠમલ્લજી સ્વામીએ
સિદ્ધાંત ઉપરથી સમકિત સાર કરેલો તે વખતે ટુંક મત-
લબ્ધે તત્વસાર ગ્રહિતે ઢાલો કરેલી તેમાંની પાંચ ઢાલો છ-
પાએલી પણ તે અશુદ્ધ છપાયાથી તેને શુદ્ધ કરાવીને તથા
ચોથમલ્લજી સ્વામી ત્યાં. ખુશાલચંદજી અને પાયચંદ શુરી-
નો કરેલી ત્રણ ઢાલો તેમ સુગુર પચીશી અને જ્યેષ્ઠમલ્લજી
સ્વામીએ સંવત ૧૮૭૮ ની સાલમાં સાહેબને ધર્મ જાણપ-
ણા માટે અમદાવાદમાં ચર્ચા વખતે આપેલ અરજી.

સદરહુ ચોપડીના હેડખીલોમાં પુરુષ ભાવિક સદગ્રહ-
સ્થાએ લાગલો આશ્રય આપ્યો તેથી હુમે એવા શ્રેષ્ઠ દ્રઢ
ધર્મી ભાઈઓનો અત્યંત આભાર માનીએ છીએ.

નીચેના સરનામે અમારે ત્યાંહાથી રોકડી કિમતે પુસ્ત-
કો મળશે.

લીંબડી.

ટોં બાહેલાપરા.—

ટોં માંડવી પાસે.—

જીવજી કાળીદાસ, વોહરાં.

મગનલાલ હંઝાભાઈ.

